

Kázání Bystřička, Růžďka 26.1.2025 **Není jiného jména ke spáse....** (vstup 621.1)

Introit: **Ježíš praví: Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.** (Mt 28, 18-20)

Píseň 121

Modlitba

Čtení: Koloským 1, 13-23

Píseň 352

Text kázání: Skutky 4, 11-12: „**Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.**“

Milí přátelé, bratři a sestry,

dovedete si představit, že by nikdo z nás lidí neměl žádné jméno? Jak bychom se potom vlastně identifikovali? Anebo kdybychom se všichni jmenovali úplně stejně. Nevím, jestli jste někdy viděli bláznivou sci fi komedii RRRrrrr! Je to jakoby z doby kamenné, kde proti sobě válčí dva kmeny, špinavovlasci a čistovlasci. A v jednom tom kmenu se jeden vedle druhého jmenují stejně. Jejich jméno je Kámen. A vypadá to velmi legračně, když pak v nastoupené jednotce jsou postupně vyvolávána jména pro zjištění absence: **Kámen. Zde! Kámen. Zde!** A tak na jméno Kámen postupně odpovídají jeden po druhém. V našich rodinách se někteří také jmenují stejně, ale víme, že jeden je starší, druhý mladší, případně nejmladší. A v národě mnozí najdeme i své jmenovce, aniž by byli příbuzní. Občas to jistě může způsobit komplikaci, ale jistě ne tak velikou, jako kdybychom se všichni jmenovali stejně, anebo kdybychom byli úplně beze jména.

Je tedy důležité, milí přátelé, že už při narození vlastně dostáváme od svých rodičů své jméno? Jistě je to velmi důležité, protože to naše jméno určuje, kdo vlastně jsme. Do jaké rodiny patříme. A co odložené děti **do babyboxu**? Jaká dostávají jména? Zakladatel babyboxu pan Ludvík Hess dětem jména vybírá. Musí jim dát i nějaké příjmení, protože to je nutné pro účely opatrovnického řízení. Rodiče, které pak dítě dostanou k osvojení, si jej pak mohou pojmenovat podle sebe a příjmení pak dítě získá po nich. Jak je to jméno tedy důležité! Dítě pak ví, že někam patří, že má rodinu, která ho zaštiťuje. Nebylo by pro mě asi moc příjemné, kdybych se např. jmenoval Radek z Babyboxu. To už honosněji zní to psí jméno Karl von Bahnhof z Vesničky střediskové. Jinými slovy, milí přátelé, beze jména bychom nebyli nic a byli bychom ztraceni i z právního hlediska. A jak všichni víme, v koncentračních táborech lidem odebírali jména a dávali jim jen čísla. To bylo jistě velmi ponižující. Nebýt nic.

Bratři a sestry, i kdybychom někdy zapomněli, kým jsme, a nikdo nás neznal, i kdyby naše jména vymazali s databází, pak vězte, že Bůh nás všechny zná. A o tom, kdo uvěřil v Ježíše Krista jako ve svého Pána a Spasitele, a kdo svou víru zachová, tak tomu Pán Ježíš zaslubuje, že **jeho jméno nevymaže z Knihy života!** Bůh tedy zná tvé i mé jméno.

A tak jako vlastně všechno stvoření, tak i dát všemu své jméno, je vlastně Boží vynález. Člověk pak měl od Boha svobodu pojmenovat zvířata, rostliny, řeky, hory, atp. Zajímavé ale jistě je, že v těch starých dobách bylo lidské jméno skutečně spjato s tím, co toho člověka charakterizovalo. Vezměme si např. Mojžíše. Jméno mu dala faraonova dcera. **Mojžíš znamená Vytahující.** Pojmenovala ho tak proto, že ho vytáhla z vody. Když se ale nad tím zamyslíme, tak to jeho jméno má mnohem hlubší význam podle Božích záměrů. Mojžíš (Vytahující) přece vytáhl Izraelský lid z egyptského otroctví. Když si ale vezmeme Abrama, tak Bůh ho přejmenoval a jeho jménu dal mnohem větší význam, než měl. **Abraham** totiž znamená **Otec hlučícího davu.** Abram uvěřil Božím zaslíbením a stal se Abrahamem. A co takový Jákob? Jeho jméno charakterizovalo jeho povahu. **Jákob znamená Úskočný.** Jákob byl vypočítavý člověk, jednal s druhými úskočně. Ovšem po životních událostech, kdy se mu jeho úskočnost vrací jako bumerang a on najednou před pomstou svého bratra uskočit už nemůže, tak se začne jeho charakter měnit. A to hlavně také proto, že Bůh už mu nedovolí jednat úskočně, ale učí ho postavit se čelem k tomu, co si sám nadrobil. A tak Bůh sám s ním zápasí a s charakterem mu mění i jméno. **Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“** Ještě na jednu biblickou změnu jména se podívejme. A to je ta, kdy Pán Ježíš rybáři Šimonovi mění jméno. **A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.** Ježíš Petrovi vlastně odkrývá svůj plán s ním. Ježíš Šimona povolává, aby se stal Petrem, tedy skálou, oporou svým bratřím. Milí přátelé, naši rodiče nám dali každému z nás jméno. A my jako rodiče jsme taky měli, nebo ještě máme právo pojmenovat své děti. A Bůh to respektuje. Nicméně na apoštolu Petrovi vidíme, že má ještě i jméno od Pána. A tak máme Šimona Petra. Podobně ještě např.

Saul dostává po své obrácení jméno Pavel. Vede mne to tedy k otázce, nebo spíše ke zvědavosti, jestli i já anebo ty, známe nebo máme ještě nějaké jiné jméno od Pána. Když kdysi na počátku mé víry ke mně Bůh promluvil podobně jako k Samuelovi, řekl mi dvakrát tichým, pokojným a hřejivým hlasem **Radku**. Jinak ne. A ono možná zde na tomto světě není důležité, jestli má Bůh pro nás ještě i jiné jméno. Důležité ale je, abychom poznali Boží plány s naším životem. Kým nás Bůh chce na tomto světě mít, k čemu nás chce proměnit, a jak máme naplnit Jeho vůli. A kam mě také posílá a jaké úkoly mi dává. A důležité také je, abychom důvěřovali Pánu a jeho zaslíbením. Vždyť jedno z nich nakonec stejně říká: **Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.**“ Nenaplňuje vás to zaslíbení zvědavostí? Mne tedy ano.

Bratři a sestry, co bych ale dnes nechtěl ještě opomenout, je to Boží jméno. My nevěříme v bezejmenného Boha. Bůh má přece také své jméno. Ve Starém zákoně a v židovství je Boží jméno ve veliké úctě. Vždyť přikázání, **nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha**, mluví za vše. A Židé mají před Božím jménem **JHVH. Jsem, který jsem**, velikou úctu a bázeň. Svým jménem také Bůh uzavírá s Božím lidem smlouvy. Nicméně Bůh dal poznat své jméno v Pánu Ježíši Kristu a skrze Krista s námi uzavřel tu neúžasnější smlouvu milosti. **Ten, kdo uvěří v Ježíšovo jméno, má život věčný.** Jméno Ježíš, bratři a sestry, je odvozeno od JHVH (Jahve). V hebrejském tvaru jména Ježíš **Jehošua (Jošua)** je to velmi znát. Avšak druhá polovina jména se odvozuje od kořene s významem "zachránit, spása". Takže jméno Ježíš znamená **"Hospodin zachraňuje, Hospodin je spása"**. A jestliže nám Písmo říká, že **všechno máme konat ve jménu Pána Ježíše Krista** (Kol 3,17), tak je to pro nás velmi zásadní. Protože v Ježíši Kristu se setkáváme s živým Bohem. V Ježíši Kristu můžeme poznávat Boha takového jaký skutečně je. Vždyť sám Pán Ježíš říká: **„Kdo vidí mne, vidí Otce.** Jméno Pána Ježíše Krista je vlastně garantem toho, že se setkáváme s pravým Bohem. **Protože v žádném jiném jménu není spásy, není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.**“ Takto rozhodně vyznal svou víru apoštol Petr ve svém vyznání před veleradou. A kdyby kdokoliv jiný říkal, že spasení můžeme být i jinak, třeba dodržováním nějakých náboženských pravidel, nebo skrze jiné jméno, tak je to lež a vlastně ďáblova lest. Takový člověk je **jako stavitel, který odmítl pevný základ.** A tak žádný král, žádný politik, žádná válka, žádný prorok, žádné náboženství, žádný lék, žádná protekce, žádná technika, žádný elektronický systém, žádná informační síť, ani žádný člověk prohlašující se za vtěleného spasitele, není schopen zachránit člověka k věčnému životu. Nikdo takový a nic z toho nemá takovou moc, tak jako Pán Ježíš Kristus. Četli jsme o něm v listu Koloským, že **On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem.** Bůh v Ježíši jasně zjevil jedinou cestu ke spáse. A je třeba říct, že žádnému člověku nepomůže žádný sebejistý jeho názor ani přesvědčení. Sám za sebe nemůže dojít spasení ani ten, kdo by se odvolával na dobré jméno svého rodu, své rodiny, nebo na své jméno, kterým si získal věhlas. Nic takového člověka nespasí. Spasení můžeme být pouze skrze Ježíše Krista. To ovšem ale znamená, že se s Kristem člověk musí v modlitbě setkat a svůj život vložit do Jeho rukou. A pokud jsme přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele, pak si můžeme být jisti, že On nás zachránil pro věčný život a přijal nás za své Boží děti.

Bratři a sestry, byli jsme ztraceni pro své nepravosti, ale Pán Ježíš nás našel. Byli jsme jako bez jména, ale On nám dal své jméno. Tak jako ti adoptivní rodiče si svým jménem osvojili dítě bez rodiny, tak nám Pán Ježíš dává své jméno. Skrze víru v Krista se stáváme právoplatnými občany nebe. Nazýváme se křesťané díky tomu, že jsme se nechali propojit s Bohem skrze Ježíše Krista. A je třeba si znovu uvědomit, že slovo křesťan není odvozeno od slova křest, ale Kristus. Křesťané znamenají kristovci. Kristus se k nám přiznal, Ve křtu se zase k němu přiznáváme my. Na co bych chtěl ještě upozornit, že nejsme křtěni ve jméno Ježíše, ale ve jméno Ježíšovo. Což zní opravdu tak, že jsme Jeho a že mu patříme. Díky Tobě, Pane Ježíši. Amen. Modlitba

Píseň 710

Slovo poslání: 1. List Janův 3, 1-3

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen,

Píseň 411